

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Перник, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Й. Котева

при участието на секретаря Даниела Бл. И.
като разгледа докладваното от Петя Й. Котева Административно наказателно дело № 20241720200175 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалван е Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 8227004 на ОД на МВР Перник, с който на К. Ю. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 1200 лв (хиляда и двеста лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон, установено на 09.10.2023г. в 13:42 часа, в гр. Перник, път I-6, км 82+100, надлез Клон Мир с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120сс88, когато в населено място при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26 от 80 км/ч е заснет лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № ***** с установена стойност на скоростта от 121 км/ч, при което превишението е с 41 км/ч, като нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на 08.03.2023г. на ЕФ К/6751775.

С изложени в жалбата доводи К. Ю. И. моли ЕФ да бъде отменен, като като неправилен и незаконосъобразен. Твърди, че в оспорения ЕФ нарушението не е описано в пълнота съгласно изискванията на чл. 57 от ЗАНН, което е довело до накърняване правото ѝ на защита, което е отменително процесуално основание. Счита, че наказващият орган не е доказал по несъмнен и категоричен начин, че именно тя е извършила нарушението.

Жалбоподателят К. Ю. И. – редовно призована за съдебно заседание, не се явява и не изпраща свой пълномощник.

Административнонаказващия орган ОД на МВР Перник – редовно призован, не изпраща представител за участие в съдебното производство. В съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда, при условията на евентуалност, е направено искане за редуциране на претендирани разноски за адвокатско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и служебно провери правилността на обжалвания ЕФ намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от легитимен субект имащ правен интерес, пред компетентния съд и е депозирана в предвидения 14-дневния срок, който се доказва от приложената разписка от 26.01.2024г., оформена съгласно чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 180, ал.1 от НПК и депозирането на жалбата на 30.01.2024г. с рег. № 821 от 30.01.2024г. в сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР Перник.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

От фактическа страна:

На 09.10.2023г. в 13:42 часа на път I-6, в участъка на км 82+100, надлез Клон Мир, намиращ се в рамките на гр. Перник преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120сс88 заснело лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № ***** със скорост от 125 км/ч при разрешена скорост от 80 км/ч, въведена с пътен знак B26.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител Р.М. изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, издадена от министъра на вътрешните работи (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.), който е регистриран на 11.10.2023г. с № 1158р-7778. В същия било удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото населено място, периода от време, през който същото е работело, ограничението на скоростта в пътния участък от 80 км/ч, въведено с пътен знак, променящ общо разрешената такава за населено място, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, както и тази на задействане на автоматизираната система– за приближаващ трафик.

При направена справка в централна база данни по регистрация на

пътни превозни средства било установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, към датата на заснемането е собственост на К. Ю. И., ЕГН *****. В отсъствие на жалбоподателя, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ, с който за нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 1200 лв, предвид приспадане на толеранса от минус 3%, релевантен към максимално допустимата грешка при измерване на скорост над 100 км/ч и установената скорост от 121 км/ч, т.е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение е с 41 км/ч, като е отчетено и обстоятелството, че нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на 08.03.2023г. на ЕФ К/6751775.

Жалбоподателят не се възползвал от правото си на възражения по чл.189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, а обжалвал фиша с процесната жалба пред съда.

От правна страна:

Приложената справка от регистрация на пътни превозни средства доказва, че към момента на заснемане на нарушението К. Ю. И., ЕГН ***** е собственик на автомобила, чиято скорост е била фиксирана от автоматизираното техническо средство, което кореспондира и с вещественото доказателствено средство - разпечатката от показанията на последното, съдържаща снимка, документираща именно индивидуализирания с регистрационен номер автомобил. Предвид на тези доказателства съдът прие за безспорно доказано, че жалбоподателят е субект на извършеното нарушение по силата на чл. 188, ал.1, предл.1-во от ЗДвП, тъй като към датата на нарушението е бил легитимен собственик на превозното средство, с което нарушението е извършено, и не е заявил в срока по чл. 189, ал.5, изр. 2-ро от ЗДвП в писмена декларация друго лице, което да е извършило нарушението, поради което и прие за неоснователен наведения в жалбата довод, че не е реализирал процесната дейтелност.

Не е спорно, че за използването на системата за видеоконтрол на процесното място е изготвен приложения по административнонаказателната преписка протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. От неговото съдържание се установява по ясен и категоричен начин мястото на което е бил извършван контрола, респективно мястото на извършване на нарушението - път I-6, км 82+100, надлез Клон Мир, намиращ се в района на гр. Перник, като са посочени режимът на измерване, който е бил стационарен, времеви отрязък през който системата е работила - от 12:15 часа до 14:15 часа, режимът на измерване, който е бил стационарен, посоката на действие на АТТС - приближаващ трафик, въведеното ограничение на скоростта в участъка от 80 км/ч с пътен знак. В същия протокол изрично е посочено, че разстоянието от пътния знак с въведеното ограничение на скоростта до АТТС е 600 метра. В статичното изображение е отразено, че

автомобилът е бил заснет на разстояние от 137 метра от АТСС при стационарен режим на измерване на последното и с посока на задействане – приближаващ трафик, което категорично доказва, че автомобилът е бил заснет в зоната на действие на пътния знак.

Отразените в този протокол данни следва да се приемат за доказани, тъй като това е официален удостоверяващ документ, който е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му. Същият е изпълнен ръкописно и съдържа данни за физическото лице, което е попълнило отразените в него факти, като е вписало на определеното място, името и фамилията си и е положило своя подпис. Същевременно с оглед кредитираната по делото като писмено доказателство Заповед № 313з-310 от 14.02.2020г. на директора на ОД на МВР Перник не е спорно, че полицейският служител Р.М. е преминал обучение за работа със стационарната преносима система за контрол на скоростта, с която е извършено заснемането, поради което и не може да се постави под съмнение осъществения от него контрол по отношение на установеното нарушение именно съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

В случая, освен този свидетелстващ документ, по административнонаказателната преписка е предоставено и отпечатано статично изображение във вид на снимков материал, който е генериран от автоматизираното техническо средство. Същият е с уникален идентификационен номер – 120СС88/0113359, и съгласно чл. 189, ал.15 от ЗДвП съставлява годно веществено доказателство в административнонаказателния процес. Снимковият материал съдържа всички данни за процесното нарушение - дата, час, място, ясно заснета табела с регистрационен номер на лекия автомобил, индексиращ конкретната засечена превишена скорост, които изцяло се припокриват с тези в съставения протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. Частичното наличие и на други пътни превозни средства на снимката не може да разколебае извода, че отчетената скорост е на движещия се лек автомобил с рег. № *****, тъй като съгласно приетото приложение към удостоверение за одобрен тип № 17.09.5126 на Българския институт по метрология, превозното средство чиято скорост е измервал лазерния лъч на модула в момента на заснемане на изображението е определяем от пресичането на маркерите на четирите страни на изображението. В случая, пресечната точка на маркерите е върху автомобила, посочен в ЕФ, заснет при приближаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало автоматизираното техническо средство е изключено.

Не е спорно по делото, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1” с автоматизирано техническо средство № 120сс88, което е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба №

8121з-532 от 12.05.2015г.

Приложеното по административнонаказателната преписка Удостоверение № 17.09.5126 от Българския институт по метрология установява, че преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ е одобрен тип средство за измерване, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 и е със срок на валидност от 07.09.2017г. до 07.09.2027г. Същата работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. В приложението, което е неразделна част от удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Същевременно контролният орган е изпълнил в цялост изискванията на чл.4, ал.2 и ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., тъй като контролът освен, че е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията, притежаващо удостоверение за одобрен тип средство за измерване, същото е било и технически годно съгласно чл. 38 от Закона за измерванията, тъй като е преминало последваща проверка за съответствие с техническите изисквания, предвид приложения към административнонаказателната преписка Протокол за проверка № 026-СГ-ИСИС от 23.03.2023г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ на Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ на Българския институт по метрология. При наличието на тези доказателства административнонаказващият орган е доказал по недвусмислен начин установяването и заснемането на нарушението с годно за използване техническо средство.

Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган на нарушителя се издава ЕФ. Това е специална норма по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 57 от ЗАНН, каквато теза е лансирана в жалбата. За ЕФ, макар и съобразно нормата на чл. 189, ал.11 от ЗДвП, да е предвидено, че е своеобразен аналог на наказателно постановление, то това е единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е въвел пълно приравняване между тях нито по отношение на съдържанието им (предвид изричното посочване на дължимите реквизити в чл. 189, ал.4 от ЗДвП), нито във връзка с процедурата по съставянето им.

Същевременно съдът установи, че визираните компоненти в чл.189,

ал.4 от ЗДвП са намерили отражение в обжалвания ЕФ, с което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до неговата отмяна на формално основание. Точно и ясно е посочена датата, часа и мястото на заснемане от автоматизираното техническо средство на нарушението, като максимално изчерпателно същото е описано, включително и при посочване, че нарушението е извършено повторно, предвид влизане в сила на 08.03.2023г. на ЕФ К/6751775. По делото е приложена разпечатка на последния, от която е видно, че жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Предвид разписката, удостоверяваща неговото връчване на 21.02.2023г., същият е влязъл в законна сила н 08.03.2023г.

Предвид изложеното правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено, тъй като с обжалвания фиш му е било предявено ясно обвинение, съдържащо в пълнота всички факти и обстоятелства относими към процесното нарушение.

В оспорения ЕФ е посочена нарушената разпоредба – чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДвП, предвид доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, за разположението на системата за видеонаблюдение в рамките на населеното място гр. Перник, след въведеното ограничение на скоростта с пътен знак В26 (80 км/ч), който изрично е вписан както във фиша, така и в изготвения протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Наличието на този знак променя общото ограничение, въведено с чл. 21, ал.1 от ЗДвП за движение в населено място, което по несъмнен начин потвърждава и визираната от издателят на фиша правна квалификация на нарушението като такова по чл.21, ал.2 от ЗДвП.

По вида и размера на наказанието:

Жалбоподателя е наказан на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП. В чл.182, ал.4 от ЗДвП е визирано, че когато нарушението по предходните ал.1 - 3 е повторно, наказанието за съответното нарушение е глоба в двоен размер. По смисъла на §6, т.33 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал.2 – в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Безспорно при описание на процесното нарушение наказващият орган е посочил, че ЕФ К/6751775, влязъл в сила на 08.03.2023г., обуславя извършването на процесното нарушение в условията на повторност, с което е доказал квалифициращия признак „повторност” по смисъла на § 6, т.33 от ДР на ЗДвП. Обвързал е приложената от него административнонаказателна разпоредба на чл. 182, ал.4 от ЗДвП със съответната конкретна хипотеза от ал.1, т.5 на чл. 182 от ЗДвП (предвиждаща за превишаване над 40 км/ч налагане на глоба от 600.00 лв), която е съответстваща на наложената с процесния фиш глоба от 1200.00лв, тъй като се явява двойния размер на глобата, предвидена в чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Относно маловажност на нарушението:

Разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП изрично е изключила приложението на чл. 28 от ЗАНН по отношение на нарушенията по ЗДвП, поради което и същата е неприложима съгласно чл. 28, ал.7 от ЗАНН по отношение на процесното деяние.

Предвид изложеното съдът намира, че при установяване на нарушението са спазени разпоредбите, регламентиращи условията, реда и начина на използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, като при издаването на обжалвания ЕФ не е допуснато съществено нарушение на процесуалния и материалния закон, поради което прие, че е законосъобразен, което води до неговото потвърждаване.

По разноските:

Предвид изхода на делото – потвърждаване на ЕФ, право на присъждане на разноси има АНО, който не претендира за такива, поради което и съдът не дължи служебно произнасяне.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № 8227004 на ОД на МВР Перник, с който на К. Ю. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 1200 лв (хиляда и двеста лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.5 от Закона за движението по пътищата за нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон, установено на 09.10.2023г. в 13:42 часа, в гр. Перник, път I-6, км 82+100, надлез Клон Мир с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120сс88, когато в населено място при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26 от 80 км/ч е заснет лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № ***** с установена стойност на скоростта от 121 км/ч, при което превишението е с 41 км/ч, като нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на 08.03.2023г. на ЕФ К/6751775.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____